

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Rationale Vtrivsq[ue] Potestatis Ecclesiasticæ

Talamellus, Thomas

Ticini Regii, 1618

Capvt Tertivm. In quo Auctor sequitur agere de eadem materia
Ecclesiasticæ libertatis novas afferens rationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61615)

Felin. in c.
2. col. 1.
de maior.
obed. &
Roc. de
consuet.
fo. 51. col.
4. & Reb.
in concor.
in sub. de
protec. n.
36. lib. 5.
9. fin. ver.
Omnium
autem ex-
ceptionū,
& idem
clar. eodē
lib. 9. 77.
ver. faciē-
tes seruari
Abbas cō-
sil. 83. in
primis
verb. lib.
1. ac alij ci-
tati d. cla-
rum, qui
etiameodē
li. 5. c. 36.
ver. 12.
Ancid. c.
2. 9. 14.
Alex. d.
Saxo Fer.
D. Apost.
1. ad cor.
c. 5.
Antonius
Derton.
illucid.
confess.
pag. 106.

Comunicationis, vbi declarat, quod illa statuta, vel con-
suetudines dicuntur esse cōtra Ecclesiast. libertatē, qua
veniunt contra Priuilegiū concessū Ecclesiæ vniuersa-
li à Deo, vel a Papa, vel ab Imperatore, & hanc dicit
esse cōmunē theoreticā oīū doctorū, vt dicit Abbas, cle-
ricos non posse huic priuilegio tacitē, vel expressē re-
nunciare, vt est tex. in capite, si diligētī, &c. & in ver. est
autem sequitur: quod nec Clerici tenentur, citati per
iudicē secularē occasione alicuius delicti corā eo p. se,
vel per procuratorē cōparere, & exceptionē clericatus
præponere, vt dicit Arcidiaconus in cap. 2. & est com-
munis opinio, vt attestatur Felinus in c. Veniens &c.

Præterea B. Alexāder Inſā Saxoferrato vbi supra, de-
clarat Sacerdotū immunitatē, & Ecclesiasticā liberta-
tē, auctorit D. Apost. dicētis de semetipso: sed ego sub
nullius redigar potestate, &c. ergo immunis, & sic de
alijs &c. & Antonius miritius Dertthonensius noster
in suo Confessariorum dilucidario, loquens de Casti-
bus ex consuetudine Episcopis reseruatīs, dicit, Homi-
cidium voluntarium consumatum, crimē falsarij
& violationem Ecclesiasticæ libertatis, seu immunita-
tis esse Episcopis reseruatam &c. ergo sequitur idem
quod supra nempe Clericos omnes posse, & debere li-
berē vti suo libero iure &c.

CAPVT TERTIVM

*In quo Auctor sequitur agere de eadem materia Ecclesia-
stica libertatis nouas afferens rationes.*

Lvdouicus; noster Lusitanus egregie docet libera-
tē, siue immunitatē ecclesiasticam esse de iure di-
uino

uino de mente D. Anton. confirmatā, nam Gen. 47. vbi Ioseph Pharaoni totā terrā Egipti præter terram Sacerdotum subdidit, vbi quam plures alias adducit probationes, quæ breuitatis causa omittuntur &c. & idē Doctor eodem libro, dicit omnem legem præiudicantem eidem libertati Ecclesiasticæ irritam esse &c.

Præterea Dñs Greg. n̄ Elparenſis vbi supra, tangit, ac probat eandem immunitatē Ecclesiasticam auctoritate D. P. Aug. per dictū mundanæ legis, qui plus petierit, quam ei debetur, amittat, quod ei debetur. Vnde cum personæ Ecclesiasticæ nihil debeāt Domini tēporalib⁹, cū nō sint de eorū grege, ac iurisdictione, vti dictū est. Petentes itaq, huiusmodi iurisdictionē Ecclesiasticā, & vexātes meritō amittere debēt eā, q̄ habent &c.

Præterea Michael Solon n̄ Hispanus multis modis & medijs probat iā dictā ecclesiasticā libertatem esse de iure diuino auctoritate Psal. 81. ver. Deus stetit in sinagoga deorū, in medio autē deos iudicat, id est ecclesiasticos, d iudicat ipse, & s̄m Psal. 104. dicit Deus Principibus sæcularibus. Nolite tangere Christos meos, id est ministros meos Sacerdotes, & per iā dictū Gen. 47. fecit Ioseph tributariam Regi totam terrā egipti præter Sacerdotum terram &c. nec utebatur Ioseph aliquo iure humano: sed solo naturali, & diuino, & auctoritate Saluatoris vbi Petrus dixit, filios Regis esse liberos à tributis &c. & vltimo sic, si hæc immunitas nō esset à iure diuino: sed humano, certè vel a iure imperatorio, vel à iure Pontificio, si primo modo, ergo Imperator posset suo arbitrato eadē priuilegia Cleri

clis

lib. suarū
respon. cō
scient. ca-
suum cōg.
9 ad 7. ca
sum in
princ.

D. Anton
p. 2. titul.
1. c. 13. &
sacris ca-
non. ac ci-
uil.

congre. ha
bet die 8.

Iun. 1591
in solut. 2
casus in
prin. agēs
de immu-
nit. Eccle.

secundum
iuris con-
sultos

Greg. El-
pa.

D. p. Aug
in psal. 18
ver. incli-
na cormeū
&c.

Michael
Solon lib.
de iust. &
iur. q. 67
art. 1. cō-
cl. 3.

ps. 81. ps.
104. Gen.

47. Matt.
17.

pulchra doctrina.

D. Apost. 1. ad cor. c. 6.

Barth vrbinas in milleloq. D. p. Aug verb lib. lib. q. q. Euang. q. 23.

cis concessa abrogare, q̄ esset maximum absurdū &c. si secundo modo; ergo Pontifex à se solo, vel de consensu Principū Christianorū &c. neutrum istorū modorū ergo sequitur quod dicta libertas sit de iure diuino, & idē Doctōr eodem loco Cōclusionē 4. docet, Clericos esse exēptos iure diuino, quantū ad gubernationē spirituale, & non esse subiectos iudicio sēculari cuiuscūque Principis sēcularis. Quantum similiter ad gubernationē tēporalem dicit, esse exēptos, nec aliquo pacto esse subiectos in causis criminalibus vel ciuilibus cuiuscūque iudicio sēculari, non iure diuino: sed iure humano Pontificio, & ciuili de consensu Principum, & idem doctōr eodem loco Concl. 5. diffusē docet huiusmodi exemptionē clericorū, esse maximē consonū, & conuenientem iuri diuino, præcipuē auctoritate D.

Apostoli, a simili, sicut ad euitandū scandalum nō videtur congruum, iudicem infidelem iudicare fideles: ita à pari repugnare videtur, iudicem laicum iudicare Religiosum &c. ergo sequitur idem quod supra.

Præterea Barth noster Vrbinas in milleloquio D. P. Aug de mente eiusdē, in omni regno intelligendum est liberos esse Regni filios, id est non esse vestigales &c. multo magis ergo liberi esse debent in quolibet regno terreno filij eiusdē Regni, sub quo sunt omnia regna terrena: idcirco idem Barth. in milleloquio S. Ambrosij verbo Sacerdos de mēte eiusdē D. Ambrosij in Conc. Aquileg non debet Sacerdos a laicis iudicari &c. idem eodem lib. verb. Papa de mente eiusdē D. Ambrosij in Epistola ad Anitum Papam nō debet

Sa-

Sacerdos, vel Papa à laicis iudicari propter suam excellētiā &c. & idē eodē libro verb. Imperator de mēte eiusdem D. Ambrosij, Ecclesia Dei est, vtrique Cēsari nō dēt addici: quia ius Cēsaris non pōt esse Dei tēplū &c.

Præterea 2. p. Decretorum, nullus Clericus conueniatur ad sæcularem iudicem, exemplum de Constantino Imperatore, qui in Synodo Nicena audiens quorundam querelam corā se deferendam, dixit, Vos à nemine diudicari potestis &c. quia ad solum Dei Iudicium reseruamini, & capit continua. Ante Iudicē Ciuilem Sacerdotes non accusentur &c. & cap. 8. nemo iudicabit primam sedem Iustitiam temperare desiderantem, & cap. 25. Violatores equidem possent impediri, ne fungerentur munere suo, quoad diuina. In spiritum sanctum blasphemant, qui sacros Canones violant, & infra, Priuilegia Ecclesiarum, & Sacerdotum inuenerata, ac inuiolata cunctis decernimus, manere temporibus, & leges Ecclesiasticas Apostolica auctoritate firmamus, & peregrina sub mouemus iudicia, & super eadem 2. Parte de mente D. Gregorij Papæ. Excommunicatione subiaceat, qui Ecclesiastica prædia inuadit, & infra de mente Nicolai Papæ excommunicentur, qui Principum auctoritate res inuadent Ecclesiasticas &c. de mēte D. Ambrosij diffusè agitur de libertate Ecclesiastica, & inter cetera Glosatur illud Saluatoris reddite, quæ sunt Cēsaris Cēsari, & quæ sunt Dei Deo &c. quod etiam glosat D. P. Aug. dicēs, si Cēsar quærit in nūmo imaginē suā, De⁹ nō quærit in homine imaginem suā. Et ad hanc similitudinem &c.

lib. 5. Epist.

cap. 2. q. 1.
c. illud ad
sæcularē
iudicem.c. 12. &
c. 23.ps. 94. in
principio.

Gg Træ.

Barth. Gi
theus ad
Remp. Ve
ne. c. 2.
Sot. 4. sen.
dist. 25. ra
tione 4.

Præterea Barth. Githcus Talamellenfis in suo libello ad Remp. Venetâ, de mente Soti, docet eandem libertatē Ecclesiasticam: quia sequeretur hoc maximum absurdum, quasi Sacerdotes nō essent liberi: sed subditi laicis Principib⁹ &c. & sic finis p̄sentis capituli &c.

CAPVT QVARTVM.

In quo Auctor sequitur agere de eadem materia, alias afferens rationes.

c. 13. lect.
49.

B. Egid. n̄ Rom. super Epist. D. Apost. ad Rom. verb. & carnis curā ne feceritis, dub. 1. Privilegijs Principum etiam apud Gentiles Clerici diuinis vacantes operibus non tenebantur Principibus dare tributa, quod consonū est rationi: quia si Principibus debentur tributa: ex eo quia vacant cōmuni bono humano: cum modus humanus, non sufficiat ad gubernandū cōmune bonū, nisi per diuinum auxiliū adiuuctur, Clerici autē vacantes diuinis, & fundentes preces ad Deū, pro cōmuni bono, et vt Reges possint bene regere, & gubernare cōpēsāt Regibus si in aliud laborant pro eis: immō, non solum compēsant: sed et supererrogant: quia modus diuinus est in supplementum modi humani: vnde plus faciunt Clerici Diuinis vacantes, pro Regibus, quā Reges pro ipsis: ideo magis tenentur Reges tributa soluere Clericis: quam e conuerso: & sic Clerici absoluuntur, à solutione tributorum; accipit et ibidē illud Genesis, vbi subiecit Ioseph per totā terrā Egipti præter Sacerdotū terrā &c. & idcirco D. P. Aug. de verbis Domini exponēs illud Matthei c. 22. quæ sunt Cæsaris Cæsari; &c. nihil amplius

47.

D. p. Aug
de verb.
Domini
secundum
matth. ser.
49.